

امیرخان متقی، وزیر خارجه امارت اسلامی، هم در دیدار با هیئت اتحادیه علمای جهان اسلام در ۱۰ آذر ۱۴۰۲ گفت: «وضعیت جاری، شهادت‌ها، هجرت‌ها و قربانی‌ها در این کشور ما را اندوهگین ساخته است، اما مقدمه پیروزی همیشه چنین قربانی‌ها می‌باشد.»^۸

اشتیاق مردمی برای حضور در غزه و حمایت از مردم فلسطین نیز بسیار بالاست. در همین راستا فیلمی از نیروهای طالبان در فضای مجازی پخش شد که رژیم صهیونیستی را به انجام عملیات‌های گسترده شهادت طلبانه تهدید می‌کردند.^۹

رسانه رسمی امارت اسلامی نیز در این ایام چندین یادداشت مهم منتشر کرد. در یکی از این یادداشت‌ها به قلم طلحه مبارز بدخشانی می‌خوانیم:

«اسارت، شهادت و به بند کشاندن اطفال، زنان، پیر و بزای آنها یک امر عادی می‌باشد. نیروهای اشغالگر از هیچ نوع ظلم و جنایت در مقابل مردم عام آن دیار کوتاهی نمی‌کنند، و با سخت‌ترین ابزار و وسایل به دست داشته خویش به شکنجه مردم ادامه می‌دهند. بنیادهایی که داد از حقوق بشر، حقوق زنان و اطفال را در جهان سر می‌دهند خاموش نشسته‌اند و به ظلم و بربریت آنها نظاره‌گرد و هیچ نوع واکنش در قبال مظالم نیروهای اشغالگر نمی‌دهند. سازمان بین‌الملل در قبال اشغال مناطق فلسطین که مخالف کنوانسیون‌های این سازمان می‌باشد، در خواب عمیق قرار دارد. از این معلوم می‌شود که اینها فقط در پی تخریب سرزمین فلسطینی و تماشگر نیروهای اشغالگر بوده و همه صداهایی که برای حقوق بشر سر می‌دهند جز فریب جهان اسلام چیزی دیگری نمی‌باشد.»^{۱۰}

در مقاله بسیار مهم دیگر احمدالله مهاجرمی نویسد:

«واقعاً نمی‌دانم چه توجیهی دارید؟ چگونه اسلام را قاطی می‌کنید؟ چگونه برای کفر